

Vrijzinnige Gemeente Zierikzee

Zondag 13 februari 2022

Op de drempel van Valentijnsdag

Over de Liefde

Voorganger:

Franck Ploum

Organist:

Willie den Hollander

Schrijftlezer:

Elly Mulder

Koster:

Jan Mosselman

Orgelspel

Opening en mededelingen door de kerkenraad

Allen gaan staan – indien mogelijk

Lied 601 - Licht dat ons aanstoot in de morgen

(t. Huub Oosterhuis/m. Antoine Oomen)

Licht dat ons aan-stoot in de mor - gen
voor - tij - dig licht waar-in wij staan,
koud, één voor één en on - ge - bor - gen,
licht, o - ver - dek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uit-val, dat wij al - len zo
zwaar en droe - vig als wij zijn
niet uit el - kaars ge - na - de val - len
en doel-loos en on - vind-baar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
Aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
Draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
Of ergens al de wereld daagt
Waar mensen waardig leven mogen
En elk zijn naam in vrede draagt.

Openingstekst

Alles is mij geoorloofd.
Maar niet alles heeft waarde.
Alles is mij geoorloofd.
Maar ik laat mij door niemand de wet voorschrijven.

1 Kor. 6,12

De gemeente gaat zitten

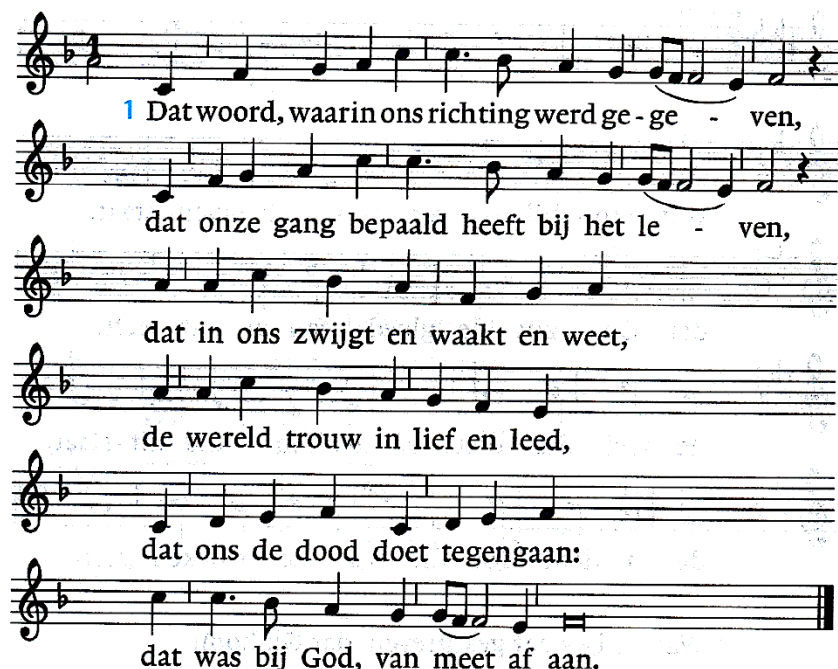
Lied 601 - Licht dat ons aanstoot in de morgen

(t. Huub Oosterhuis/m. Antoine Oomen)

Alles zal zwichten en verwaaien
Wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
En van ons doen geen daad bekijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
Zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

Ten geleide – stilte – gebed

Lied 325 – Dat woord, waarin ons richting werd gegeven

1 Dat woord, waarin ons richting werd ge - ge - ven,
dat onze gang bepaald heeft bij het le - ven,
dat in ons zwijgt en waakt en weet,
de wereld trouw in lief en leed,
dat ons de dood doet tegengaan:
dat was bij God, van meet af aan.

2 Alleen was God in stilte ongebroken,
volmaakt zichzelf, onnoembaar, onweersproken.
Toen heeft Hij in zijn hart gehoord
de klank en aandrift van dat woord.
Nog voor Hij enig mens gewon,
nog voor het opgaan van de zon.

3 Dat woord stond Hem met raad en daad terzijde,
toen Hij het licht, de zee, de aarde spreidde.
Het werd zijn liefste gezellin,
het spreekt Hem moed en liefde in,
opdat niet ooit zijn hart bezwijkt,
zijn naam van deze wereld wijkt.

tekst Huub Oosterhuis
melodie Antwerpen 1539 – 'Ic seg adieu'

Al spreek ik in de talen van mensen en engelen,
maar liefde heb ik niet,-
geworden ben ik een galmend stuk brons
of een dof-dreunende handtrom.

En al heb ik de gave van profetie
en weet ik alle verborgenheden
en al wat er te kennen is,
al heb ik al het geloof om bergen te verzetten,
maar liefde heb ik niet,- ik ben niets.

En al deel ik alles wat van mij is uit,
en al geef ik mijn lichaam prijs
om mij te laten verbranden,
maar liefde heb ik niet,-
ik ben nergens nuttig voor.

De liefde heeft lange adem,
goedertieren is de liefde, niet afgunstig,
de liefde praalt niet, blaast zich niet op,
gedraagt zich niet grof, zoekt niet zichzelf,
raakt niet beledigd,
is geen boekhoudster van het kwaad,
is niet verheugd over het onrecht
maar verheugt zich over waarachtigheid;
alles bedekt zij, tegen alles in gelooft zij,
in alles hoopt zij, in alles volhardt zij.

De liefde vergaat nimmermeer;
hetzij profetieën, zij zullen afgedaan hebben,
hetzij vreemde talen, ze zullen ophouden,
hetzij kennis, ze zal afgedaan hebben.

Ten dele is immers ons kennen
en ten dele is ons profeteren;
maar wanneer het volmaakte komt
zal wat ten dele is afgedaan hebben.

Toen ik een klein kind was
sprak ik als een kind, voelde ik als een kind,
redeneerde ik als een kind;
toen ik een man werd
heb ik afgelegd wat des kinds was.

Ja, nú kijken wij met een spiegel
in een raadsel,
maar dán: van aangezicht tot aangezicht!
Nú ken ik ten dele,
dán zal ik ten volle kennen,
zoals ik ten volle word gekend.

Zo blijft het dan: geloof, hoop, liefde,-
deze drie; maar de grootste van deze is
de liefde!

Lied 320 - Wie oren om te horen heeft

1 Wie o - ren om te ho - ren heeft
hore naar de wet die God hem geeft:
Gij zult geen vreem-de go - den
maar Mij al-leen be - lij - den voort-aan.
Hoor, Is - ra-el, mijn ge - bo - den.

- 2 Bemin uw Heer te allen tijd.
Dien Hem met alles wat gij zijt.
Aanbid Hem in uw daden.
Dit is het eerste en grote gebod,
de wil van God, uw Vader.
- 3 † Bied uw naaste de helpende hand.
Spijzig de armen in uw land,
een woning wilt hen geven.
Het tweede gebod is het eerste gelijk;
doet dit, en gij zult leven.
- 4 De macht der liefde is zo groot,
geen water blust haar vuren uit,
wanneer zij is ontstoken.
Nu wil ontbranden aan liefdeswoord,
God heeft het tot ons gesproken.
- 5 De liefde spreekt haar eigen taal,
alle kwaad bedekt zij duizendmaal –
vergeef al wie u griefde.
Dit lied zal in de lucht opgaan,
maar blijve in ons de liefde.

tekst Huub Oosterhuis
melodie Antwerpen 1540 (gewijzigd)
– 'Loouerkens dat zijn loouerkens'

Wat het is

Het is onzin
zegt het verstand
Het is wat het is
zegt de liefde

Het is tegenslag
zegt de berekening
Het is alleen maar pijn
zegt de angst
Het is uitzichtloos
zegt het inzicht
Het is wat het is
zegt de liefde

Het is belachelijk
zegt de trots
Het is lichtzinnig
zegt de voorzichtigheid

Het is onmogelijk
zegt de ervaring
Het is wat het is
zegt de liefde

*Erich Fried (1921-1988),
vertaling van Geert van Istendael*

Geef alle ruimte aan de liefde

t. Jan van Opbergen/m. Genève 1551 (Psalm 118)

1. Geef al - le ruim - te aan de lief - de,
in haar leeft God zich naar ons toe.
Ver - geef het kwaad van wie jou grief - de,
de lief - de wordt een mens niet moe.
Zij zal de dood nog o - ver - le - ven,
geen wa - ter blust haar vu - ren uit.
Zij blijft ons tot el - kan - der ke - ren,
tot al - le angst is uit - ge - luid.

2. Hoe zal een mens ooit overleven,
wat moet hij aan met eeuwigheid?
Door liefde wordt het ons gegeven
voorbij te zien aan dood en tijd.
Want wie vandaag weet te beminnen,
denkt niet: 'Hoe zal het morgen zijn?'.
Het wordt een eeuwig herbeginnen,
tot wij voorgoed geboren zijn.

Toespraak

Orgelspel

Lied van Paulus

(t. Huub Oosterhuis; m. Antoine Oomen)

1. Wij zul-len, één van ziel, zijn li-chaam worden, zijn
uit-stra-len-de kracht in de-ze we-reld, als
wij de woor-den doen van de To-ra die
Je-zus heeft ge-daen en door-ge-ge-ven.____ Zijn
Geest is het die ons te-za-men voegt,____ en
lief-de die ons maakt tot zijn ge-meen-te.____

2. Dee-moed ge-duld ont-fer-ming von-ken geest-waar
men-sen af-ge-keerd zijn van ge-weld,
niet zwich-ten voor de ou-de do-de we-reld van

Voorbede en stil gebed

Onze Vader

Gemeente gaat staan – indien mogelijk

Lied - ‘Aan onszelf teruggegeven’ (nr 6 – eigen bundel)

Aan onszelf teruggegeven, korte spanne uitgeheven
boven lasten van het leven, zagen wij.
in een flits, het was maar even hoe wij mogen zijn.

Beeld dat wij nu in ons dragen, stralend licht dat onze dagen
richting geeft door wat wij zagen, lijf en geest
voelen in de diepste lagen heelheid die geneest.

Afscheid en Zegenbede

Vervolg lied - ‘Aan ons zelf teruggegeven’

Volheid hebben wij ervaren waar w’ in vrede samen waren,
onze onrust kon bedaren, aangeraakt
door de hemel die de aarde vasthoudt en bewaart.

Vleug van eeuwigheid, ontloken in een schepping zo gebroken,
hoop als vonken aangestoken om ons heen.
Tijd van gaan is aangebroken, wij gaan niet alleen.

Orgelspel

Collecten bij de uitgang